

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **R. M. a spol.**, pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, 2 písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon (ďalej len Tr. zák.) a iné, o dovolaní obvineného R. M. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo 6. septembra 2001, sp. zn. 3T/63/1996, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Levice zo 6. septembra 2001, č. k. 3T/63/1996-668 bol obvinený R. M.. uznaný vinným v bode 1/ z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 102/1995 Z. z. a v bode 4/ z trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Tr. zák. v znení zákona č. 100/1996 Z. z., na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 234 ods. 2, § 35 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Zároveň súd podľa § 229 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 poškodených: Ing. P. B., Ing. J. S., J. D. a Ing. J. Š. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia (6. septembra 2001) aj vo vzťahu k obvinenému R. M., keďže prokurátor i obhajca (išlo o konanie proti ušlému) sa vzdal práva podať odvolanie.

Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený 29. januára 2013 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušeného jeho právo na obhajobu. Argumentuje nasledovne:

„Dôvodom dovolania sú najmä tie skutočnosti, že v konkrétny deň kedy súd vyniesol rozsudok v mojej veci, ja som sa o termíne pojednávania nedozvedel, nebolo mi doručené predvolanie a tak mi bolo znemožnené zúčastniť sa HP. Ja som potom nemal možnosť sa brániť a dokonca mi nebolo doručené ani rozhodnutie súdu o uznaní mojej viny a uložení trestu 5 rokov NEPO. Bol som tak odsúdený v neprítomnosti bez dôkazov mojej viny a som toho názoru a potvrdzuje to tiež Európska zmluva o ochrane ľudských práv a základných slobôd, že by som mal mať právo na opakovaný proces.“

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Levice zo 6. septembra 2001, sp. zn. 3T/63/1996 a prikázal súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu podanému prostredníctvom ustanoveného obhajcu obvinený podal ďalšie písomné podanie z 25. februára 2013 (č.l. 866-867) v ktorom uviedol nasledovné:

„1/ V roku 1996 som bol odsúdený OS Levice – prevzal som rozsudok a do 15 dní som sa neodvolal (ani som nepoveril pána advokáta). Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1996 a nie 2001. Po uplynutí 10 rokov som sa natrvalo odsťahoval do Českej republiky, čo viem dokázať, ale OS Levice mi nevie dokázať, že som žil a býval mimo Slovenskej republiky.

Premlčané – porušenie zákona.

2/ Podal som dvakrát trestné stíhanie a žaloval som pána J. Š. za krivé obvinenie a umelo vytvorený prípad. Okresný súd Levice neakceptoval môj podnet.

3/ Žiadal som sudkyňu o prizvanie respektíve posudok znalca z odboru psychiatrie – alkoholizmu. Dôvod: poškodený, čo uviedol, aké množstvo vypil, sa nemôže pamätať na skutočnosti.

4/ Ďalej som žiadal súdneho znalca z odboru psychiatrie (duševný stav). Dôvod – bol som odsúdený na základe tvrdenia proti tvrdeniu. Súd použil spoluobžalovaného J. H. – slovo stojí proti slovu. Je nutný tretí nestranný svedok, aby sa to dalo považovať za usvedčujúci dôkaz a nie duševne chorý spoluobžalovaný a súdený z tej istej veci, ktorý sa dlhodobo lieči a navštevuje psychiatra v Nových Zámkoch. Sudkyňa nebrala do úvahy dôležité rozpory.

Mám k dispozícii nevyvrátiteľné fakty, čo Vám potvrdia pravý opak.

5/ Obžalovaný je považovaný za nevinného tak dlho, dokedy sa mu bez pochybností vina nepreukáže. Súd mi nepreukázal – nedokázal vinu a odsúdil ma bez jediného dôkazu, či už priameho alebo nepriameho, na základe tvrdenia proti tvrdeniu. Na základe umelo vykonštruovaného prípadu zo strany pána J. Š. a jeho známych policajtov.

6/ Okresný súd Levice – pani sudkyňa dávala zaprotokolovať iba čo jej vyhovovalo a celé zápisnice nadiktovala, aby to poukazovalo celé v znení voči mne – nám.

7/ Súd – pani sudkyňa a pán žalobca sa nezaoberali inou variantou – možnosťou. To čo písali v obžalobe – rozsudku sú len náznaky a špekulácie – to nie je dôkaz o preukázaní viny.

8/ Rozsudok OS Levice sa v plnom rozsahu nezakladá na pravde – vysvetlím a dokážem na súdnom pojednávaní. Budem žiadať znalcov a dokážem pochybenie súdu.

9/ Prísľub – písomná garancia od OS Levice – Vrchnému súdu v Prahe o umožnení obnovy – dovolania.

10/ Odsúdený na základe krivého obvinenia umelo vykonštruovaného prípadu, na základe tvrdenia proti tvrdeniu. „Súd nadobudol presvedčenie, že ste to spáchal.“

11/ Odsúdenému však nič nebráni podať obnovu konania – dovolanie, čo bolo aj podmienkou – výhradou vykonávajúceho štátu (ČR) pre vydanie.

12/ V realite totiž existuje Európska zmluva (Dohoda) o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tá ľudom, ktorí boli odsúdení bez ich prítomnosti – na úteku, zaručuje právo na nový opakovaný proces. Tento princíp platí v našom Tr. zák. od 2001.“

K dovolaniu obvineného sa vyjadril advokát JUDr. M. S. (obhajca spoluobvineného), ktorý uviedol, že rozhodnutie dovolacieho súdu ponecháva na jeho úvahu.

Poškodený Ing. J. Š. vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že sa nemá dôvod k nemu vyjadrovať.

Okresná prokuratúra Levice navrhla, aby dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 392 ods. 1 Tr. por. (č.l. 870).

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného R. M. riadne predložený na rozhodnutie 9. mája 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného. Skôr ako sa začal zaoberať dôvodnosťou argumentov obvineného skúmal, či dovolanie je vôbec prípustné a zistil, že je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z.), ktorý upravil inštitút dovolania, nadobudol účinnosť 1. januára 2006, ale bol novelizovaný ešte pred jeho účinnosťou, a to zákonom č. 650/2005 Z. z., taktiež účinným od 1. januára 2006, pričom došlo k novšej úprave podmienok dovolania.

Podľa § 566 ods. 3 Tr. por. dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že trestná vec obvineného R. M. bola právoplatne skončená 6. septembra 2001, a preto dovolanie v nej nie je možné s poukazom na už citované ustanovenie podať.

V posudzovanom prípade je teda zrejmé, že dovolanie obvineného nie je prípustné z dôvodu, že jeho trestná vec bola právoplatne skončená pred nadobudnutím účinnosti Trestného poriadku.

Keďže podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, rozhodol dovolací súd tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková